

A nyilasok azt tervezték, hogy felszámolják a nemzetközi gettót, mert állítólag a semleges államok megszegték a Szálasi-kormány elismerésére vonatkozó ígéretüket. Wallenberg ügyes diplomáciája azonban elhárította ezt a veszélyt. A január 5–6-i átköltöztetések idején Wallenberg üzletet kötött a nyilasokkal, miszerint az utóbbiak megkapták a védett zsidóknak szánt élelem egy részét. Ennek eredményeképpen a Pozsonyi út páratlan oldalán lakó, svédok által védett zsidók megmaradhattak a lakásaikban.

Azoktól, akiket átvezényeltek a nagy gettóba, minden holmijukat elvették útközben vagy benn a gettóban, a Klauzál téren.⁸⁶

A budapesti gettó

November 18-án, egy nappal a „védett” zsidók átköltöztetésének befejezése előtt, a kormány tájékoztatta a Zsidó Tanácsot arról a döntéséről, hogy gettót létesít a megmaradt budapesti zsidók számára. A zsidó vezetőket beidézték a Mosonyi utca 5. sz. alatti rendőr-főkapitányságra, ahol a Vajna Gábor által a zsidók összeköltöztetésére kirendelt, miniszteri biztossá kinevezett Solymossy János rendőrfőparancsnok-helyettes fogadta őket. A miniszteri biztos, aki korábban az óbudai téglagyárban tanúsított kemény magatartásával szerzett hírnevet, tájékoztatta őket, hogy a gettót a főváros VII. („zsidó”) kerületében alakítják ki. Megbeszélte velük a zsidók tervezett koncentráálásával összefüggő főbb problémákat is.⁸⁷

A következő néhány nap folyamán a Tanács vezetői, különösen Stöckler, Földes, Nagy és Szegő, szinte naponta tárgyaltak Solymossyval a tervezett gettóval kapcsolatos különféle kérdésekről. A zsidóknak juttatandó épületekről és az átköltöztetések által érintett zsidók és keresztények számáról november 23-án tárgyaltak. Solymossy szerint a gettónak kijelölt körzetben 162 csillagos ház volt, közülük 18-ban kizárólag zsidók laktak, a többiben zsidók és keresztények vegyesen. Ezekben 2393 zsidó lakás volt 4725 szobával, melyekben 3556 ember lakott; 974 keresztény lakás 1997 szobával, melyben 4019 ember lakott; a 133 keresztény házban 2346 lakás volt 3162 szobával, melyben 7916 ember lakott. A központi terv 11 935 keresztény átköltöztetését irányozta elő a gettónak kijelölt körzetből másutt lévő csillagos házakba. Ezeket a zsidóknak ki kellett üríteniük, hogy áttelepítsék őket a gettóba. Kb. 63 000 zsidót kellett a gettóban elhelyezni – átlagosan 14 zsidó jutott egy szobára.⁸⁸

A zsidóknak azonnal ki kellett üríteniük 6000 lakást a gettó körzetén kívül, hogy lakóhelyet nyújtsanak az átköltöztetések által érintett keresztényeknek. Solymossy tervei szerint engedélyt kaptak rá, hogy minden